

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2019. december 4.*

„Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Fizetéseképtelenségi eljárás – 1346/2000/EK rendelet – A 3. cikk (1) bekezdése – Közvetlenül a fizetéseképtelenségi eljárásból adódó és az ilyen eljáráshoz szorosan kapcsolódó keresetek – Ingatlanértékesítés és jelzálog alapítása – A vagyonfelügyelő által hatálytalanság megállapítása iránt benyújtott kereset – A 25. cikk (1) bekezdése – A fizetéseképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti tagállam bíróságainak kizárólagos joghatósága”

A C-493/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour de cassation (Franciaország) a Bírósághoz 2018. július 26-án érkezett, 2018. május 24-i határozatával terjesztett elő az

UB

és

VA,

a **Tiger SCI,**

WZ, UB vagyonfelügyelőjeként eljárva,

a **Banque patrimoine et immobilier SA**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: S. Rodin tanácselnök, D. Šváby és K. Jürimäe (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– UB, VA és a Tiger SCI képviselőiben J. Ghestin avocat,

* Az eljárás nyelve: francia.

- a Banque patrimoine és immobilier SA képviselőjében P. Spinosi avocat,
- a francia kormány képviselőjében D. Colas, D. Dubois és E. de Moustier, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében M. Wilderspin, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet (HL 2000. L 160., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 191. o.; helyesbítés: HL 2006. L 234., 43. o.) 3. cikke (1) bekezdésének és 25. cikke (1) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet UB és VA, a Tiger SCI, az UB vagyonszembélyeként eljáró WZ, valamint a Banque patrimoine et immobilier SA között az eredetileg az UB tulajdonában álló ingatlanok értékesítése és az UB által ezen ingatlanokra bejegyeztetett jelzálog, valamint a WZ által ezen ügyleteknek a csődeljárás körébe tartozó vagyonszembély tekintetében való hatálytalansága megállapítása iránt benyújtott kereset tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az 1346/2000 rendelet

- 3 Az 1346/2000 rendelet (2) és (6) preambulumbekkezdése kimondja:
„(2) A belső piac megfelelő működése megkívánja a több államra kiterjedő vonatkozású fizetéseképtelenségi eljárások megfelelő és hatékony működését, és e cél elérése érdekében szükséges elfogadni e rendeletet, amely a Szerződés 65. cikke értelmében vett, polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés hatálya alá tartozik.
[...]
- (6) Az arányosság elvének megfelelően ennek a rendeletnek a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása tekintetében irányadó joghatósági rendelkezésekre kell korlátozódnia, valamint olyan határozatokra, amelyeket közvetlenül a fizetéseképtelenségi eljárás alapján hoznak, és amelyek szorosan kapcsolódnak az ilyen eljáráshoz. Ezenkívül e rendeletnek rendelkezéseket kell tartalmaznia e határozatok elismerésére és az alkalmazandó jogra vonatkozóan, amelyek szintén megfelelnek ennek az alapelvnek.”

4 E rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„(1) Ezt a rendeletet a valamennyi hitelezőre kiterjedő (kollektív) fizetéseképtelenségi eljárásokra kell alkalmazni, amelyek az adós vagyon feletti rendelkezési jogának részleges vagy teljes elvonását és felszámoló kijelölését foglalják magukban.”

5 Az említett rendelet „Nemzetközi joghatóság” címet viselő 3. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(1) A fizetéseképtelenségi eljárás megindítására azon tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal, amelynek területén az adós fő érdekeltégei találhatók [helyesen: az adós fő érdekeltégeinek központja található]. Társaság vagy jogi személy esetén az ellenkező bizonyításáig a létesítő okirat szerinti székhelyet kell a fő érdekeltégek központjának tekinteni.”

6 Ugyanezen rendelet 4. cikke megállapítja:

„(1) Amennyiben e rendelet eltérően nem rendelkezik, a fizetéseképtelenségi eljárásra és joghatásaira annak a tagállamnak a jogát kell alkalmazni, amelynek területén az ilyen eljárást megindítják (a továbbiakban: az eljárás megindításának helye szerinti állam).

(2) Az eljárás megindításának helye szerinti állam joga határozza meg az ilyen eljárások megindításának, lefolytatásának és befejezésének feltételeit. Különösen meg kell határozni [helyesen: E jog határozza meg különösen]:

[...]

m) a valamennyi hitelezőnek hátrányt okozó jogügyletek semmisségére, megtámadhatóságára vagy hatálytalanságára vonatkozó szabályokat.”

7 Az 1346/2000 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének első albekezdése előírja:

„A 3. cikk alapján joghatósággal rendelkező tagállam bírósága által hozott, fizetéseképtelenségi eljárást megindító határozatot az összes többi tagállamban attól kezdve el kell ismerni, amikor az hatályossá válik az eljárás megindításának helye szerinti államban.”

8 E rendelet 25. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az olyan bíróság által hozott, fizetéseképtelenségi eljárás lefolytatására és befejezésére vonatkozó határozatokat, valamint jóváhagyott egyezségeket, amely bíróságnak az eljárás megindítására vonatkozó határozatát a 16. cikknek megfelelően elismerik, minden további alaki követelmény nélkül el kell ismerni. [...]

Az első albekezdést a fizetéseképtelenségi eljárásokból közvetlenül származó és a hozzájuk szorosan kapcsolódó határozatokra abban az esetben is alkalmazni kell, ha azokat egy másik bíróság hozta.

Az első albekezdést a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet követően hozott biztosítási intézkedésekre vonatkozó határozatokra is alkalmazni kell.”

A 44/2001/EK rendelet

- 9 A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.; helyesbítések: HL 2006. L 242., 6. o.; HL 2011. L 124., 47. o.) 1. cikke az (1) bekezdésében és a (2) bekezdésének b) pontjában a következőképpen rendelkezik:

„(1) E rendeletet polgári és kereskedelmi ügyekben kell alkalmazni a bíróság jellegére való tekintet nélkül. E rendelet nem terjed ki különösen az adó-, vám- vagy közigazgatási ügyekre.

(2) E rendelet nem vonatkozik:

[...]

b) csődeljárásra, kényszeregyezésre és hasonló eljárásokra;

[...]”Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 10 2008. augusztus 7-én a német jog szerinti Wirecard társaság kérelmére egy egyesült királysági bíróság a holland állampolgárságú UB pénzeszközeinek befagyasztására irányuló intézkedést fogadott el. Az UB ezen időpontban egy lakás és egy ingatlanegyüttes tulajdonosa volt Franciaországban.
- 11 2008. augusztus 22-én UB és leánytestvére, VA egy francia közjegyző előtt tartozás elismeréséről szóló okiratot írtak alá, amellyel UB különböző kölcsönök címén 500 000 euró összegű tartozást ismert el VA-val szemben, kötelezettséget vállalt ezen összegnek a legkésőbb 2017. augusztus 22-ig történő visszafizetésére, és VA javára, második ranghelyen, jelzáloggal terhelte meg a Franciaországban általa birtokolt lakást és ingatlanegyüttest.
- 12 2010. március 18-án és 24-én UB 395 000 euró, illetve 780 000 euró összeg ellenében értékesítette ezen ingatlanokat a Tiger SCI (a továbbiakban: Tiger) részére, amelyet VA 2010. február 25-én alapított, és ez utóbbi e társaságban 90%-os részesedéssel rendelkezett.
- 13 2011. május 10-én a Croydon County Court (croydoni megyei bíróság, Egyesült Királyság) az 1346/200 rendelet és az egyesült királysági csődtörvény vonatkozó rendelkezései alapján UB-nál – annak kérelmére – magáncsődöt állapított meg. 2011. július 1-jén WZ-t jelölték ki UB vagyonyfelügyelőjének, amely kijelölés 2011. július 6-án lépett hatályba.
- 14 A Croydon County Court (croydoni megyei bíróság) WZ kérelmére 2011. október 26-án ez utóbbit felhatalmazta arra, hogy eljárást kezdeményezzen a francia bíróságok előtt egyrészt a csődöt megállapító végzés elismertetése, másrészt pedig annak megállapítására irányuló határozat meghozatala érdekében, hogy a jelen ítélet 12. pontjában szereplő ingatlanok értékesítése, valamint az ezen ingatlanokra való, VA javára történő jelzálogbejegyzések (a továbbiakban: a szóban forgó értékesítések és jelzálogbejegyzések) az egyesült királysági csődtörvény vonatkozó rendelkezései alapján valós vagy jelentős ellenérték nélküli ügyletek voltak. WZ olyan határozat meghozatalát kívánta így elérni, amely lehetővé teszi ezen ingatlanoknak a fizetéseképtelenné vált UB vagyonába történő visszahelyezését annak érdekében, hogy azok tekintetében végrehajtás induljon.
- 15 2011. december 12-én az UB vagyonyfelügyelőjeként eljáró WZ keresetet indított UB-vel, VA-val és a Tigerrel szemben a tribunal de grande instance de Paris (párizsi általános hatáskörű elsőfokú bíróság, Franciaország) előtt annak érdekében, hogy e bíróság a csődeljárás körébe tartozó vagyon tekintetében

nyilvánítsa hatálytalannak a szóban forgó értékesítéseket és jelzálogbejegyzéseket. A Banque patrimoine et immobilier (a továbbiakban: BPI), amely ezen ingatlanok megvásárlását finanszírozta, beavatkozott az eljárásba.

- 16 Mivel úgy ítélte meg, hogy UB nem teljesítette a jogszabályi kötelezettségeit azáltal, hogy nem szolgáltat elegendő információval azon fel nem tárt vagyontárgyai fennállása tekintetében, amelyek nem az Egyesült Királyságban találhatók, a Croydon County Court (croydoni megyei bíróság) 2012. július 3-án elrendelte, hogy a tartozások megfizetése alóli mentesítéshez kapcsolódó automatikus határidő felfüggesztésre kerül mindaddig, amíg UB nem teljesíti e kötelezettségeket. A 2013. november 19-i ítéletével e bíróság végül a határidő e felfüggesztésének visszavonásáról határozott, és megállapította, hogy UB csődeljárása lezárásának tényleges időpontja ezen ítélet időpontja lesz.
- 17 A tribunal de grande instance de Paris (párizsi általános hatáskörű elsőfokú bíróság, Franciaország) a szóban forgó értékesítéseknek és jelzálogbejegyzéseknek az UB vagyongazdálkodójaként eljáró WZ tekintetében való hatálytalanságát állapította meg a hitelezőkkel szemben esedékes fennmaradó összegek erejéig. A 2016. május 13-i ítéletével a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság, Franciaország) nemcsak helybenhagyta e hatálytalanság kimondását, hanem ezen túlmenően megállapította, hogy e hatálytalanságot nem kell ilyen módon korlátozni.
- 18 UB felülvizsgálati kérelmet nyújtott be ezen ítélettel szemben a kérdést előterjesztő bíróság, a Cour de cassation-hoz (semmitőszék, Franciaország). VA és a Tiger, valamint az UB vagyongazdálkodójaként eljáró WZ csatlakozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be ugyanezen ítélettel szemben. A felülvizsgálati kérelmük alátámasztása érdekében UB, VA és a Tiger arra hivatkoznak, hogy az 1346/2000 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a fő fizetéseképtelenségi eljárás megindítására azon tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal, amelynek területén az adós fő érdekeltégeinek központja található. Előadják továbbá, hogy a Bíróság a 2009. február 12-i Seagon ítéletben (C-339/07, EU:C:2009:83) és a 2014. január 16-i Schmid ítéletben (C-328/12, EU:C:2014:6) kimondta, hogy e rendelkezést úgy kell értelmezni, hogy azon tagállam bíróságai, amelynek területén a fizetéseképtelenségi eljárást megindították, joghatósággal rendelkeznek a fizetéseképtelenségre alapított megtámadási keresetek elbírálására. Márpedig UB, VA és a Tiger úgy vélik, hogy a jelen esetben kizárólag az Egyesült Királyság bíróságai rendelkeznek joghatósággal a szóban forgó értékesítések és jelzálogbejegyzések hatálytalanságának megállapítására irányuló keresetek elbírálására, mivel az UB-vel szemben való fizetéseképtelenségi eljárás megindítására az Egyesült Királyságban került sor. Ennélfogva a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) – azzal, hogy nem állapította meg hivatalból a joghatóságának hiányát – megsértette többek között az 1346/2000/EK rendelet 3. cikkének (1) bekezdését.
- 19 WZ arra hivatkozik, hogy a francia bíróságok az alapügyben a Croydon County Court (croydoni megyei bíróság) azon 2011. október 26-i határozatából vezetik le a nemzetközi joghatóságukat, amelyben e bíróság felhatalmazta őt a francia bíróságok előtti keresetindításra. E határozatot Franciaországban az 1346/2000 rendelet 25. cikkének (1) bekezdése alapján minden további alaki követelmény nélkül elismerik.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a Bíróságnak az 1346/2000 rendelet 3. cikke (1) bekezdésére vonatkozó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a fizetéseképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti tagállam bíróságai joghatósággal rendelkeznek a fizetéseképtelenségre alapított megtámadási keresetek elbírálására. E bíróságnak ugyanakkor kétségei vannak az alapügyben szóban forgó kereset minősítését, és az 1346/2000 rendelet ezen rendelkezésének az e rendelet 25. cikke (1) bekezdésével való összhangját illetően annak megállapításával összefüggésben, hogy mely bíróság rendelkezik joghatósággal az alapügy elbírálására.

21 E körülmények között a Cour de cassation (semmitőszék) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Közvetlenül a fizetéseképtelenségi eljárásból származik-e, illetve szorosan ahhoz kapcsolódik-e a fizetéseképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti tagállam bírósága által kijelölt [vagyonfelügyelő] keresete, amely [ezen eljárás tekintetében az adós valamely másik tagállamban található ingatlanaira bejegyzett jelzálogok, valamint ezen ingatlanoknak az ezen államban történő értékesítése hatálytalanságának a megállapítására irányul e vagyontárgyaknak az adós vagyonába történő visszahelyezése érdekében]?
- 2) Igenlő válasz esetében: azon tagállam bíróságai, amelynek területén a fizetéseképtelenségi eljárás megindították, kizárólagos joghatósággal rendelkeznek-e a [vagyonfelügyelő] e keresetének elbírálására, vagy ellenkezőleg, csak az ingatlanok elhelyezkedése szerinti tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal e tekintetben, vagy e különböző bíróságok között párhuzamos joghatóság áll fenn, és ha igen, milyen feltételek mellett?
- 3) Az a határozat, amellyel a fizetéseképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti tagállam bírósága felhatalmazza a [vagyonfelügyelőt] arra, hogy egy másik tagállamban keresetet indítson – amely főszabály szerint az eljárást megindító bíróság joghatósága alá tartozik – járhat-e azzal a hatással, hogy megalapozza e másik állam joghatóságát, miközben – többek között – ez a határozat az 1346/2000 rendelet 25. cikkének (1) bekezdése szerinti, fizetéseképtelenségi eljárás lefolytatására vonatkozó határozatnak minősülhet, és ennél fogva ugyanezen szöveg alapján minden további alaki követelmény nélkül elismerhető?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első és a második kérdéstről

- 22 Első és második kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy úgy kell-e értelmezni az 1346/2000 rendelet 3. cikkének (1) bekezdését, hogy azon kereset, amelyet azon tagállam bírósága által kijelölt vagyonfelügyelő indított valamely másik tagállamban fekvő ingatlan értékesítésének és az ezen ingatlanra bejegyzett jelzálognak a hitelezőkkel szemben való hatálytalansága tárgyában, amelynek területén a fizetéseképtelenségi eljárást megindították, az első tagállam bíróságainak kizárólagos joghatósága alá tartozik.
- 23 Az 1346/2000 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése a fő fizetéseképtelenségi eljárás megindítása tekintetében kizárólagos joghatóságot biztosít azon tagállam bíróságainak, amelynek a területén az adós fő érdekeltségeinek központja található (2018. november 14-i Wiemer & Trachte ítélet, C-296/17, EU:C:2018:902, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 Meg kell vizsgálni, hogy e rendelkezést úgy kell-e értelmezni, hogy a kizárólagos joghatóság kiterjed az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, a hitelezők jogait sértő korábbi cselekmények hatálytalanságának a megállapítása iránt benyújtott keresetre is.
- 25 E tekintetben, először is, meg kell jegyezni, hogy az 1346/2000 rendelet (6) preambulumbekkezdésének alapulvételével és e rendelet hatékony érvényesülésének biztosítása érdekében a Bíróság kimondta, hogy azon tagállamnak, amely a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása tekintetében joghatósággal rendelkezik, az említett rendelet 3. cikkének (1) bekezdése joghatóságot biztosít a közvetlenül ezen eljárásból származó és ahhoz szorosan kapcsolódó keresetek elbírálására is (lásd ebben az értelemben: 2012. április 19-i F-Text ítélet, C-213/10, EU:C:2012:215, 26. és 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 26 Ily módon annak megállapítása érdekében, hogy valamely kereset azon tagállam joghatósága alá tartozik-e, amelynek területén a fizetésképtelenségi eljárást megindították, meg kell vizsgálni, hogy e kereset megfelel-e ezen két együttes feltételnek.
- 27 Az első feltételt illetően, annak megállapítása érdekében, hogy valamely kereset közvetlenül valamely fizetésképtelenségi eljárásból származik-e, meg kell jegyezni, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy annak eldöntése szempontjából, hogy valamely kereset mely jogterülethez tartozik, nem azon eljárásjogi összefüggés az irányadó, amelybe e kereset illeszkedik, hanem a kereset jogalapja. E megközelítés szerint azt kell megvizsgálni, hogy a kereset alapjául szolgáló jog vagy kötelezettség a polgári és kereskedelmi jog általános szabályaiban, vagy pedig a fizetésképtelenségi eljárások eltérést engedő, különös szabályaiban gyökerezik-e (lásd ebben az értelemben: 2017. november 9-i Tunkers France és Tunkers Maschinenbau ítélet, C-641/16, EU:C:2017:847, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 A második feltételt illetően, annak megállapítása érdekében, hogy valamely kereset szorosan kapcsolódik-e valamely fizetésképtelenségi eljáráshoz, az állandó ítélkezési gyakorlat azt is kimondja, hogy ezen kereset és a fizetésképtelenségi eljárás között fennálló kapcsolat erőssége a döntő annak meghatározásakor, hogy alkalmazható-e a 44/2001 rendelet 1. cikke (2) bekezdésének b) pontjában szereplő kivétel (2017. november 9-i Tunkers France és Tunkers Maschinenbau ítélet, C-641/16, EU:C:2017:847, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 29 A jelen ügyben a Bíróság a 44/2001 rendelet és az 1346/2000 rendelet hatályának, valamint az 1346/2000 rendeletben szereplő céloknak az elemzéséből azt a következtetést vont le, hogy azon tagállamnak az e rendelet 3. cikke (1) bekezdése szerinti bíróságai, amelynek területén a fizetésképtelenségi eljárást megindították, kizárólagos joghatósággal rendelkeznek azon keresetek elbírálására, amelyek közvetlenül ezen eljárásból származnak, és amelyek ahhoz szorosan kapcsolódnak (lásd ebben az értelemben: 2018. november 14-i Wiemer & Trachte ítélet, C-296/17, EU:C:2018:902, 36. pont).
- 30 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság által benyújtott információkból kitűnik, hogy az alapügyben szóban forgó kereset jogalapjául az Egyesült Királyság jogszabályai szolgálnak, amelyek kifejezetten a fizetésképtelenségre vonatkoznak. Másrészt e keresetet a hitelezők érdekében a vagyon körébe tartozó vagyontárgyak kezelésével és értékesítésével kapcsolatos feladatkörében az UB vagyongazdálkodója kezdeményezte, fenntartva, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak e tekintetben vizsgálatot kell lefolytatni.
- 31 Ily módon a fizetésképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti tagállam bírósága által kijelölt vagyongazdálkodó alapügyben szóban forgóhoz hasonló keresete, amely annak megállapítására irányul, hogy a valamely másik tagállamban található ingatlanokra bejegyzett jelzások, valamint ezen ingatlanok értékesítése a csődeljárás körébe tartozó vagyon tekintetében hatálytalan, közvetlenül ezen eljárásból származik, és ahhoz szorosan kapcsolódik.
- 32 A jelen ítélet 27–31. pontjában szereplő megfontolásokból az következik, hogy az ilyen kereset a fizetésképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti tagállam bíróságainak kizárólagos joghatósága alá tartozik.
- 33 Ezen érvelést nem kérdőjelezi meg az a körülmény, hogy az alapügyben szóban forgó kereset ingatlanokra vonatkozik, amelyek eltérő tagállamban találhatóak, mint amelynek területén a fizetésképtelenségi eljárás megindítására sor került.
- 34 Az 1346/2000 rendelet ugyanis egyáltalán nem tartalmaz olyan szabályt, amely joghatóságot biztosítana az ingatlan fekvésének helye szerinti bíróságoknak az olyan kereset elbírálására, amely e vagyontárgyaknak a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyontömegbe történő visszahelyezésére irányulna. Ezenfelül a fizetésképtelenséghez közvetlenül kapcsolódó valamennyi keresetnek a

fizetéseképtelenségi eljárás megindítására joghatósággal rendelkező tagállam bíróságai előtti összevonása megfelel az 1346/2000 rendelet (2) és (8) preambulumbekzdésében említett, a több államra kiterjedő fizetéseképtelenségi eljárások hatékonyságának és eredményességének javítására vonatkozó célkitűzésnek (lásd ebben az értelemben: 2018. november 14-i Wiemer & Trachte ítélet, C-296/17, EU:C:2018:902, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 35 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első és második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1346/2000 rendelet 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azon kereset, amelyet azon tagállam bírósága által kijelölt vagyonsfelügyelő indított valamely másik tagállamban fekvő ingatlan értékesítésének és az ezen ingatlanra bejegyzett jelzalognak a hitelezőkkel szemben való hatálytalansága tárgyában, amelynek területén a fizetéseképtelenségi eljárást megindították, az első tagállam bíróságainak kizárólagos joghatósága alá tartozik.

A harmadik kérdésről

- 36 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy úgy kell-e értelmezni az 1346/2000 rendelet 25. cikkének (1) bekezdését, hogy valamely olyan határozat, amellyel az eljárás megindításának helye szerinti tagállam bírósága valamely másik tagállamban való keresetindításra hatalmazza fel a vagyonsfelügyelőt, még ha e kereset elbírálására e bíróság rendelkezik is kizárólagos joghatósággal, azt eredményezi, hogy joghatósággal ruházza fel ezen utóbbi tagállam bíróságát.
- 37 Az 1346/2000 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének első albekezdése úgy rendelkezik, hogy az olyan bíróság által hozott, fizetéseképtelenségi eljárás lefolytatására és befejezésére vonatkozó határozatokat, amely bíróságnak az eljárás megindítására vonatkozó határozatát ezen rendelet 16. cikkének megfelelően elismerik, minden további alaki követelmény nélkül szintén el kell ismerni. Ezen (1) bekezdés második albekezdése pontosítja, hogy az első albekezdést a fizetéseképtelenségi eljárásokból közvetlenül származó és a hozzájuk szorosan kapcsolódó határozatokra abban az esetben is alkalmazni kell, ha azokat egy másik bíróság hozta.
- 38 Márpedig az 1346/2000 rendelet 25. cikkének (1) bekezdése nem értelmezhető úgy, hogy az azon tagállam bíróságai tekintetében, amelynek területén a fizetéseképtelenségi eljárás megindítására sor került, megkérdőjelezi e bíróságoknak az ezen eljárásból származó és ahhoz szorosan kapcsolódó keresetek elbírálására vonatkozó joghatósága kizárólagos jellegét.
- 39 Mindazonáltal e cikk az eljárás megindításáról szóló határozatok elismerésének és végrehajtásának egyszerűsített rendszerét, nem pedig a joghatóságnak az 1346/2000 rendelet 3. cikke (1) bekezdése alapján kizárólagos joghatósággal rendelkezőtől eltérő bíróság javára való megállapítására vonatkozó mechanizmusát írja elő.
- 40 A Bíróság e tekintetben kimondta, hogy az 1346/2000 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének második albekezdése kizárólag arra irányul, hogy a fizetéseképtelenségi eljárásokból közvetlenül származó és a hozzájuk szorosan kapcsolódó határozatokat abban az esetben is elismerjék, és azok abban az esetben is végrehajthatók legyenek, ha azokat azon tagállamtól eltérő bíróság hozta, mint amelynek területén a fizetéseképtelenségi eljárás megindítást megindították. E rendelkezés csupán elismeri annak lehetőségét, hogy azon tagállam bíróságai, amelynek területén e rendelet 3. cikkének (1) bekezdése alapján a fizetéseképtelenségi eljárást megindították, elbírállhatják az olyan keresetet is, amely ezen eljáráshoz szorosan kapcsolódik, akár arról a bíróságról legyen szó, amely az említett 3. cikk (1) bekezdése alapján a fizetéseképtelenségi eljárást megindította, akár ugyanezen tagállam más illetékes vagy hatáskörrel rendelkező bíróságáról (lásd ebben az értelemben: 2018. november 14-i Wiemer & Trachte, C-296/17, EU:C:2018:902, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 41 A fenti megállapítások összességére tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1346/2000 rendelet 25. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely olyan határozat, amellyel az eljárás megindításának helye szerinti tagállam bírósága valamely másik tagállamban való keresetindításra hatalmazza fel a vagyonfelügyelőt, még ha e kereset elbírálására e bíróság rendelkezik is kizárólagos joghatósággal, nem eredményezheti azt, hogy joghatósággal ruházza fel ezen utóbbi tagállam bíróságát.

A költségekről

- 42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A fizetésektelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azon kereset, amelyet azon tagállam bírósága által kijelölt vagyonfelügyelő indított valamely másik tagállamban fekvő ingatlan értékesítésének és az ezen ingatlanra bejegyzett jelzalognak a hitelezőkkel szemben való hatálytalansága tárgyában, amelynek területén a fizetésektelenségi eljárást megindították, az első tagállam bíróságainak kizárólagos joghatósága alá tartozik.**
- 2) **Az 1346/2000 rendelet 25. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely olyan határozat, amellyel az eljárás megindításának helye szerinti tagállam bírósága valamely másik tagállamban való keresetindításra hatalmazza fel a vagyonfelügyelőt, még ha e kereset elbírálására e bíróság rendelkezik is kizárólagos joghatósággal, nem eredményezheti azt, hogy joghatósággal ruházza fel ezen utóbbi tagállam bíróságát.**

Aláírások